

ACC. N:R **M. 10276**: 1-2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Småland*

Upptecknat av: *folkskoll. G. A. Hartman*

Härad: *S. Mön*

Adress: *Pellamåls dals, Vissefjärda*

Socken: *Vissefjärda*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1947*

Född år *1888* i *Fåglarjö, Vissefjärda*

Prestaren.

s. 1-2. LuF 60.

ACC. NR M. 10276 //

P R E S T A V E R .

Angående bruket av prestaver vid jordfästningar, så finnes mig vederligt icke den seden introducerad i Vissefjärda församling. Jag har bevistat otaliga jordfästningsakter, både när det gällt vanliga människor och kommunala förtroendemän eller tjänstemän, men aldrig har jag sett till några prestaver eller prestaverande. Men i församlingarna som gränsa intill Vissefjärda, bl. a. Långasjö i Kronobergs län, har man på senare år infört bruket. Jag har vidare sett samt även hört omtalas att man med prestaver menar såväl själva stängerna som också de prestaverande personerna, detta bland menige man, annars gör man ju åtskillnad mellan sak och person.

Således, i min hemförsamling brukas ej prestaver, men som jag nämnde i Långasjö. Jag har emellertid endast sett det omnämnas i en begravningsnotis för något år sedan, då prostens och kyrkoherdens i församlingen jordfästes. Om de var lånade just för detta sällsynta tillfälle eller om de köpt in för församlingens räkning, därom kan jag intet säga. Däremot vet jag, att församlingen har inköpt katafalk och dopfunt, varför det nog är troligt att prestaverna ev. tillhör kyrkan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M.10276:2.

När omnämnda begravning skedde, var det kyrkvårdarna, som prestave-
rade, och det är väl så i allmänhet, där bruket förekommer, att socknens
bemärktaste män fullgör den uppgiften. Vanligen är det två, som går i
spetsen av begravningståget, varefter kommer kistan, därefter prästen
och klockaren samt sedan den avlidnes närmaste och sist övriga gäster.
När man har långt till kyrkan, så att man måste anlita likvagn (nu mest
likbil), kör likvagnen först, och i de därefter följande vagnarna åker
den dödes allra närmaste anhöriga, sedan andra släktingar och därpå de
övriga. Vid framkomsten sättes kistan ner på ett par bockar, med begravn-
ningståget ordnar sig, varpå man går in i kyrkan i förut nämnd ordning.
Vid hemfärden till sorgehuset eller den plats, där begravningsmiddagen
skall intagas, följes ingen bestämd ordning, utan man ger sig i väg så
fort man blir färdig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV